

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Jeroni de Real

381

El carrer d'en Jeroni de Real es troba situat al nucli urbà de la ciutat i enllaça l'avinguda d'en Ramon Folch amb el carrer d'en Jaume Vicens i Vives.

Es un carrer de poc pas, malgrat que compta a banda i banda amb un conjunt d'equipaments en altre temps remarcable i en l'actualitat en davallada. A una banda de carrer hi limita el lateral de l'edifici de Correus que té la seva façana principal per Ramon Folch i a continuació hi ha un llarg tram de paret on sovintegen les sortides d'emergència del cinema Albéniz, construït l'any 1922. Ja a la cruïlla amb el passeig de Canalejas hi ha l'antiga edificació de la companyia d'autobusos, actualment fora d'ús, ja que ha concentrat tots els serveis de transport de viatgers a la Central d'Autobusos de la plaça d'Espanya.

A l'altra banda de carrer hi ha una tanca que el separa d'uns locals municipals i un cos edificat que inicialment fou pensat com a escorxador. Si bé el primer escorxador data de l'any 1894, i és obra d'en Martí Sureda, a partir de l'any 1929 es reforma per tal d'habilitar una part del local primitiu per al servei del cos de bombers. A més, una part de l'edifici que dona al carrer d'en Jeroni de Real ha estat emprat des dels temps de la segona república com a central lletera municipal. A hores d'ara tots els

equipaments d'aquest costat de carrer són ja traslladats al sector proper a l'autopista denominat «Abastaments» o bé són en vies de fer-ho.

Crida l'atenció del vianant una porta ara tapiada que té el número 3, i que a la seva llinda conserva un gros i acolorit escut de Girona en relleu. És un carrer pavimentat els anys seixanta i que ha notat una considerable minva del seu tràfec a mesura que l'equipament que l'envoltava s'ha anat traslladant a l'esmentat sector «abastaments».

Aquest carrer fou obert els anys 10 d'aquest segle entre dues edificacions ben singulars, la casa de Correus i l'escorxador, i al cap de poc temps es procedia a dotar-lo dels serveis de claveguera i pavimentació. El seu bateig amb el nom de Jeroni de Real es va produir en la sessió plenària de l'ajuntament del 20 d'abril de l'any 1917, i així s'ha mantingut fins ara, malgrat que l'any 1937 la C.N.T.-A.I.T. volia que es canviés pel de «calle del 11 de Setiembre», en memòria de la data de la mort de Durruti, proposta que no arribà a prosperar.

Pel que fa a la personalitat de Jeroni de Real de Fontclara (Girona, 1595-1683), gràcies als treballs de l'historiador Joan Busquets i a les dades inèdites que ens ha subministrat l'arxiver Nacís Castells, podem aportar

El carrer d'en Jeroni de Real enllaça l'avinguda d'en Ramon Folch amb el carrer d'en Jaume Vicens i Vives (Fotos: Xevi Ruiz)

les següents precisions.

Sabem que va néixer al barri gironí del Mercadal, que era nét de Pau Real —nascut i amb grans propietats al lloc de Fontclara, d'on li ve l'ús del segon cognom— i de Maria Caconomia, filla d'una potentíssima família gironina. Els seus pares foren Miquel Real i Estefania, i en ser fill únic heretarà les propietats familiars als llocs de Fontclara i Palau-sator.

Desenvolupa una intensa activitat en el govern de la ciutat, en el qual figura com a jurat en els anys 1630, 1637, 1644, 1647, 1669 i 1680, però també és destacable com a escriptor, fins al punt que ha deixat escrita una obra molt important, parcialment inèdita. Joan Busquets el defineix com a «arbitrista» en base a les seves idees pel que fa a les mesures de foment econòmic, d'augment de la població, de previsió social i d'impuls de les obres públiques.

En concret deixà escrita una mena d'autobiografia que Josep Pella i Forgas publicà a diversos números de la revista «La España Regional», unes «Advertencias que representan al comú y particulars de la ciudad de Gerona», «El cielo en la tierra» —editada per primer cop per l'impresor Jeroni Palol en vida de l'autor— i sobretot una interessant crònica de la Girona del segle XVII de la qual l'esmentat Joan Busquets ha arribat a trobar sis manuscrits diferents, alguns d'ells amb sensibles variants.

Malgrat tot, la versió més valuosa d'aquesta crònica és la conservada a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Girona i porta el títol següent: «Varias noticias y sucesos recopilats y disposats en Nou Assumptos ho tractats, per Hierònim de Real, dedicant-se al Magistrat de la Ciutat de Gerona y son consell». Es un manuscrit de prop de quatre-centes pàgi-

nes, amb una introducció referida a fets, tradicions i llegendes de la història de Girona.

La part més interessant del document és la crònica dels fets esdevinguts entre els anys 1637-1680, que constitueix una font inapreciable de notícies per a tot aquell investigador que vulgui aprofundir en el coneixement de la història del segle XVII. En paraules de Joan Busquets «és superior a moltes altres cròniques i dietaris que han llegit i citen els diversos historiadors d'aquest període. Es tracta d'una important recopilació de fets, tant locals com de tot el Principat i de força aspectes de la pugna entre Espanya i França. I escrita seriosament, per un home molt ben situat, amb càrrecs de responsabilitat en el govern de la ciutat i que ha participat a les corts i assemblees de l'època».

Ramon Alberch i Fugueras

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Rosa Gelabert i Oliveras

que morí cristianament a Cassà de la Selva
el 31 de gener de 1986 a l'edat de 79 anys

A.C.S.

El seu afligit espòs, Miquel Gener; els seus fills, Enric i Dolors; fills polítics, Isabel, Joan; néts, Teresa, Narcís, Eva, Isabel, Montse, Enric, Gemma i Sandra; nets polítics, Bertran, Joan, Lluís i Teresa; besnéts, Míles, Cristina, Anna, Jordi i Albert participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte, 1 de febrer, a 2/4 de 5 de la tarda a l'església parroquial de Cassà de la Selva. Domicili mortuori C/ Hospital, nº9.

Cassà de la Selva, 1 de febrer de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER
L'ÀNIMA DE

Lluís Monné i Colomer

que morí a Salt el dia 31 de gener de 1986
a l'edat de 71 anys

La seva esposa, Pepita Verdaguer i Garangou; fills, Paquita i Josep; fills polítics, néts i família tota, participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dia 1 de febrer, a les 9'30 del matí, a l'Església Parroquial de Sant Cugat.

Salt, 1 de febrer de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Benet Ramió i Oriol

que morí cristianament a Girona
el dia 31 de gener del 1986 a l'edat de 69 anys

A.C.S.

La seva esposa, Teresa Bayé i Clapés; filles, Antònia i Montserrat; fills polítics, Josep Batllori i Joan Julià; néts, Eva, Alícia, Sergi i Oscar; germana, Lola; germà polític; nebots; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà demà diumenge dia 2 a les 11 del matí a l'església parroquial de Flaçà.

Flaçà, 1 de febrer del 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Dolors Serrat i Gurt

Vídua de Manel Nazari i Estivill

que morí a Girona el dia 31 de gener del 1986
a l'edat de 62 anys havent rebut els SS.SS. i la B.A.

A. C. S.

Els seus fills, Rosa M^a. i Josep M^a; fill polític, Josep Cassañas; néts, Natàlia i Marc; germans, Josep i Pere; germanes polítiques, nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte dia 1 a les 4 de la tarda a l'Església Parroquial de Sant Miquel d'Anglès.

Anglès, 1 de febrer del 1986